

Dr Maja Timotijević je državni sekretar Ministarstva poljoprivrede, trgovine, šumarstva i vodoprivrede. Prva je Vinska lady u Udruženju Evropski vinski vitezovi „Sveti Georgije“ u Novom Sadu. Od 2008 do 2011. godine bila je takođe na funkciji državnog sekretara i sada posle dva meseca produžila je ono što je nekada radila. Sreli smo se na proslavi devete godišnjice Udruženja novinara za poljoprivrednike Agropress, gde je bila da podrži novinare, bez kojih, kako sama kaže, ništa ne bi moglo da se sprovede u praksi.

oDa li ste sagledali trenutnu situaciju i potrebe poljoprivrednika za naredni period?

-Vremena se menjaju. Može da se sagledaju problemi i potrebe tog momenta. Vremenom se uslovi menjaju, potrebe se menjaju, i mi pokušavamo da pomognemo poljoprivrednicima, jer zato smo i tu.

oNemoguće je pomoći svima, ali da li postoje nekakvi prioriteti koji će najpravnomernije pomoći onima kojima je pomoć najpotrebnija, a državi doneti prihod?

-Ono što je poražavajuća činjenica da je najveći deo poljoprivrednika praktično poljoprivredna domaćinstva koja se bave samo poljoprivredom za sopstvene potrebe. Na tome treba raditi, da ne radimo za socijalne slučajeve nego da kao država i ministarstvo pomognemo onima koji se bave komercijalnom poljoprivredom, tj. da proizvode za tržište. I tu će biti naša uloga u budućnosti jer mislim da jedino tako možemo da podignemo našu poljoprivredu sa jedne strane, a s druge strane da ljudi zadovolje svoje potrebe.

oNeće nam biti bolje dok i seljak ne bude dovoljno bogat i dok ne shvati da mu se taj posao koji radi, isplati. Puno je mladih ljudi sada ostalo bez posla i okreću se poljoprivredi. Kako pomoći tim ljudima na početku, pošto su uvek na početku potrebna najveća ulaganja, a sredstva su najmanja?

-Mladi su raspoloženi da rade u poljoprivredi, ali mislim da ne treba velika sredstva da bi se počeo rad u poljoprivredi. Najvažnija je ideja i odluka čime se baviti. A to zavisi od toga čime se raspolaže. Mnogi su nasledili određeno zemljište, voćnjake, možda povrtnjake, trebalo bi da se vidi čime raspolažu i na tom zemljištu da imaju atraktivnu robu koja može da se proda. Uspeh u poljoprivredi je gajiti ono što može da se proda.

oŠta je ono, što sem sredstava, nedostaje poljoprivrednicima

-Moje iskustvo sa poljoprivrednicima je da oni mnogo više znaju nego što mi mislimo. To je neko uvreženo mišljenje da oni ne koriste neka sredstva komunikacije, kao što je internet, ali moram reći da su oni jako dobro obavешteni i ponekad iznenade sa informacijama koje su došle pre zvaničnog objavljivanja. Sigurno da edukacija jako puno znači i svako ko želi da se bavi poljoprivredom mora pre svega da se obrazuje i da sa tim znanjem počne da se bavi

poljoprivredom. Ono o čemu pričamo je stereotip, staračka domaćinstva, koja ne usvajaju nova znanja i to se ne može ispraviti. Jer, ne možemo čoveka od preko 70 godina učiti šta novo da radi. Mlade treba usmeriti u nova saznanja ali i oni sami to rade.

o Sve više se shvata da nije dovoljno samo baviti se poljoprivredom, nego povezati poljoprivredu sa turizmom i sa organizacijom različitih manifestacija koji će privući goste i one koji hoće da kupe robu

-Mi se ponosimo sa velikim izvozom kukuruza i pšenice. Vrlo često govorim o tome da ne treba da izvozimo kukuruz i pšenicu, treba da izvozimo meso. Dobro bi bilo da izvozimo mesne prerađevine, a najbolje bi bilo da te proizvode plasiramo preko turizma kao naše domaća ponuda u turizmu, što je najprofitabilnije. Mi moramo raditi na tome da se ruralni deo vezan za turizam, tj. ona domaćinstva koja se bave ugostiteljstvom razvijaju, što je trend u svetu, i mi ćemo to podržati. Upravo sada je u toku Konkurs za unapređenje ruralnog turizma i mislim da svi koji su zainteresovani mogu da vide taj konkurs na sajtu Ministarstva poljoprivrede.

o Čini se da ste kao Vinska lady mnogo bolje upoznati sa temom u oblasti vinarstva gde je učinjen najveći napredak, da su vinari bili prvi koji su shvatili da je najbolje ta svoja vina da prodaju na pragu, u svojoj vinariji, podrumu, i zato su napravili degustacione sale i različite objekte da mogu da prime turiste i da na taj način prodaju vino.

-Oni su se najlakše dogovorili i snašli u svemu tome, ali moram da kažem da je Ministarstvo poljoprivrede mnogo učinilo na formiranju baze podataka vezane za vino sa geografskim poreklom, na čemu mi moramo u budućnosti raditi. U momentu kada budemo ušli u EU sve ono što je zatečeno kao vinogradi koji imaju geografsko poreklo biće zabeleženo, a sve ostalo neće biti na vinskoj karti. Zato ubrzano moramo raditi na formiranju vinograda koji će davati vino sa geografskim poreklom i to je sertifikacija za sve koji imaju vinograde da odrade, jer jedino na taj način mogu da opstanu u ovom svetu vinara. Kao Vinska lady smatram da su se vinari najbolje snašli i da najbolje plivaju u ovim vodama.

o Ako se malo osvrnemo kroz istoriju videćemo da je uvek najboje prolazilo gajenje svinja, stoke, suvih šljiva, vina i rakije. O rakiji, velikom srpskom potencijalu, još ništa nismo rekli. Šta treba uraditi da rakije dobije ono značajno mesto, koje joj s pravom pripada?

-Isto treba da se urade rakije sa geografskim poreklom i moraju da se brendiraju. Mora da se uvrsti u registar rakija, a za to je najbolje obratiti se Ministarstvu poljoprivrede. Mi imamo naš sajt, grupu koja se time bavi, i najbolje da se sve informacije dobiju od ljudi koji su u tom poslu.

o Danas ste prisustvovali svečanosti, proslavi godišnjice Agropress-a. Kako vidite ulogu novinarstva u razvoju poljoprivrede?

-Mislim da je uloga novinarstva najvažnija u svemu ovome, naš kontakt sa poljoprivrednicima ide preko novinara i mislim da je to najvažnija karika u lancu kako informisanosti tako i edukacije, i sve ono što radimo najvažnije je da imamo dobre odnose sa novinarima. Ko to do sada nije naučio taj je propao, tako da o gajenju dobrih odnosa pogotovo sa novinarima koji se bave poljoprivredom je prioritet u Ministarstvu poljoprivrede.